

P.8 ALV

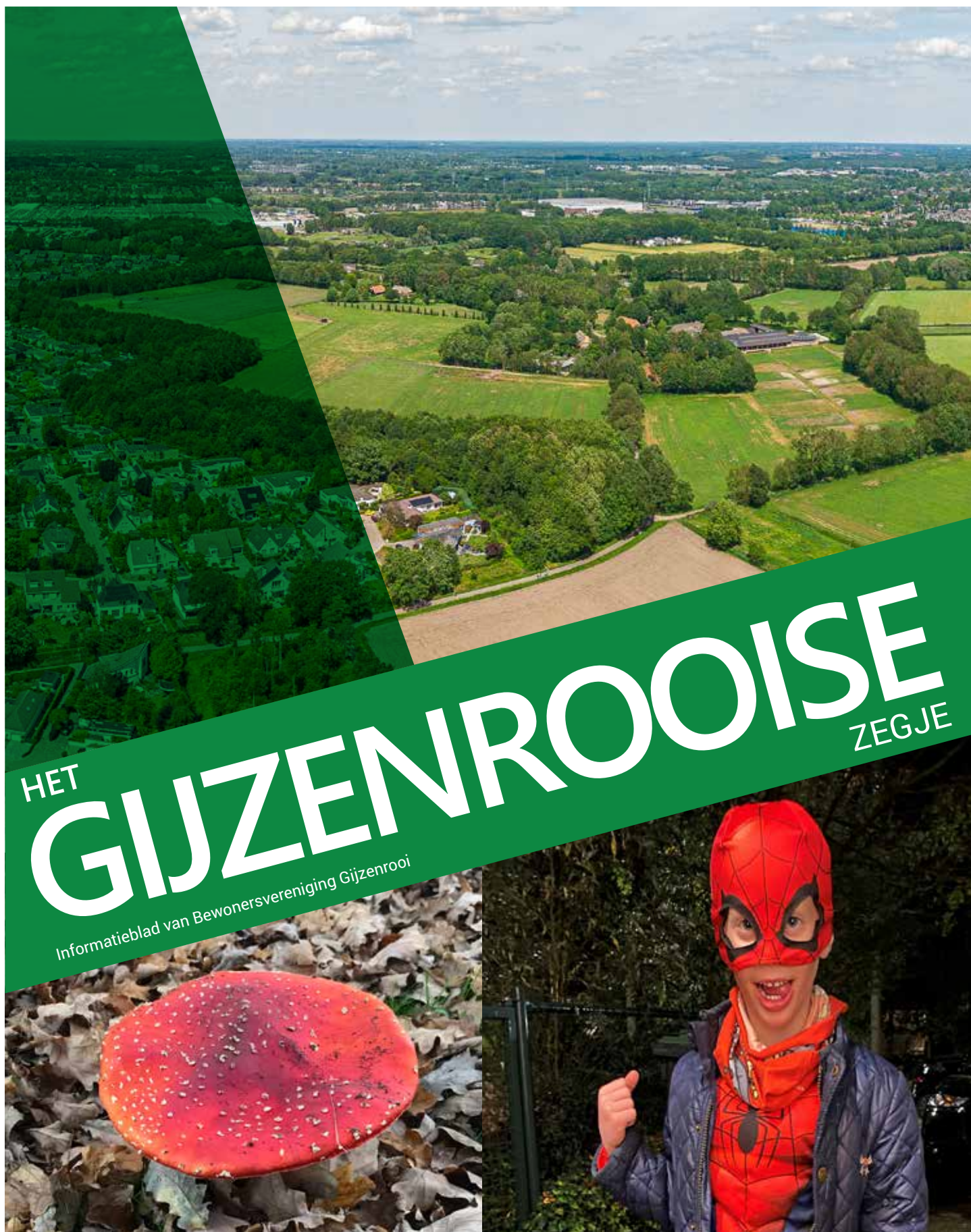
Kom naar de ALV, op dinsdag 14 maart om 20.30 uur. De vergadering zal plaatsvinden in steunpunt De Jaguar, Jaguarstraat 2.

P.11 Ratten of egeltjes?

De adviseur van het Kennis- en Adviescentrum Dierplagen komt er naar kijken.

www.gijzenrooi.nl

Volg de website voor de laatste informatie over het al dan niet doorgaan van activiteiten.

In dit nummer o.a.:

Voorwoord

P04	MijnhArt
P05	Penningmeester gezocht
P05	Contributie 2023
P06	De zusjes Van Nispen
P06	Corona blijft....
P08	ALV: kom ook
P09	Burendag
P10	Landje van Marte Mei
P11	Ratten of egeltjes?
P12	Dutch dishes
P14	Prikangst
P14	Gebiedsproces Gijzenrooi
P15	Halloween of glow
P16	Boswachter Nick
P19	Gijzenrooi in het licht
P19	Zo maar even...
P20	Gijsz doucht koud
P23	Verrassende natuur

Vanmorgen zag ik een man op een scooter door onze wijk rijden. Hij stopte vlakbij, stapte af, noteerde iets op zijn i-pad. Natuurlijk ben ik dan nieuwsgierig. Wie is het en wat doet hij hier? Het blijkt iemand van de gemeente te zijn die kijkt naar de straten, de sloten, het groen, het zwerfvuil. Met andere woorden, de gemeente wil weten hoe de wijken van Eindhoven erbij liggen. Hij is vol lof over onze wijk. Maar hij geeft tegelijkertijd aan dat dat alleen maar kan omdat zoveel mensen zich betrokken voelen: zij vegen eikels van het trottoir, ruimen zwerfvuil op, maken melding bij de gemeente van ongewone zaken als overstromende sloten of achtergelaten bergen maaisel in de berm.

De gemeente wil wel weten hoe de wijken eruitzien maar geeft tegelijkertijd aan dat er zoveel vraag is van burgers dat zij daar niet allemaal op in kan gaan. Ook de gemeente heeft maar beperkte middelen en beperkte mankracht. Dus we zullen steeds meer zelf moeten doen, zelf verantwoordelijkheid voelen voor onze omgeving. Dus inderdaad eikels van het trottoir vegen, in de winter de stoepen sneeuwvrij houden, en zeker geen afval neerzetten rondom containers maar het gewoon netjes opruimen. Gelukkig weten we hier in Gijzenrooi van aanpakken.

PS Wat betreft de leegstaande seniorenwoningen aan het Meerbergsvan: die zijn op 16 november wel verhuurd maar nog steeds niet bewoond.

Greetje Heijmans

Evenementenkalender 2022/2023 (volg ook de website)

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	Iedere eerste zondag van de maand 10.00-12.00	Bushalte Bunderkensven
Kerstboom ontsteken	9 december 2022	Bij de vijver Diepmeerven
Cultuur bij je Buur	10 februari 2023	Diverse huiskamers

De start van werken met mijn hART

Het begon allemaal rond de lente van 2021. We begonnen een beetje te wennen aan de nieuwe gezinssituatie als jonge ouders van een prachtige dochter en de verhuizing naar Gijzenrooi. Ik liep met de wandelwagen veel door de wijk en door het bos. Door het moederschap merkte ik dat mijn vorige werk te veel van mijn hoofd vroeg. Ik wilde meer met mijn hart gaan werken. Ik vulde een model in dat afgeleid is van het boek Ikigai van Héctor García. Ikigai is een Japans concept dat staat voor datgene waar jij je bed voor uitkomt. Het is een versmelting van je passie, missie, beroep en roeping. Ik zette het op een rijtje en het antwoord 'remedial teacher' kwam er voor mij uit. Ik sprak het hardop uit en opeens begon de zon fel te schijnen op een bewolkte dag.

Een remedial teacher biedt ondersteuning bij leerproblemen. Wanneer een leerling meer moeite heeft met lezen, spellen en/of rekenen dan andere leerlingen en achterloopt, bekijkt de remedial teacher waar deze problemen precies liggen. Vervolgens wordt een plan gemaakt om het lees-, spellings- en/of rekenniveau van de leerling te verbeteren. Om remedial teacher te worden, had ik een verdiepcursus nodig. Hiervoor slaagde ik, de cursus vormde een mooie aanvulling op mijn opleiding tot pedagoog en gezondheidswetenschapper. Tijdens de cursus stelde ik mijzelf de vraag of ik graag voor een werkgever wilde werken of voor mijzelf wilde beginnen. Ik merkte dat het laatste beter bij mij paste. Ik wilde werken met mijn hart en mijn hart de volledige vrijheid bieden. De naam kwam toen ook snel: StudiehART. Het werd meer dan remedial teaching.

Studie staat voor studiecoaching. Voor de leerling die zich graag goed wil voorbereiden op de toekomst en graag hulp wil bij het maken van een studiekeuze. Voor de leerling die het lastig vindt om de vraag 'Wat wil ik worden?' te beantwoorden of misschien gestopt is met een studie en graag wil kijken welke studie wel past. Ik pas hiervoor elementen van Ikigai toe. Het maken van een studiekeuze is vaak een richtingwijzer naar wat voor werk je wilt gaan doen. Laat het hart je kompas zijn, het hoofd het plan maken en de handen het tot uitvoering brengen.

De H staat voor huiswerkbegeleiding. Plannen, structureren, organiseren... het zijn vaardigheden die bij het huiswerk maken komen kijken. Ook het ontdekken van de leerstijl van de leerling, het

maken van goede samenvattingen en ondersteuning bij het inhalen van achterstanden hoort bij de mogelijkheden van huiswerkbegeleiding.

A, in de naam afgebeeld als een hart, staat voor mijn werkwijze: het werken met mijn hart en het maken van verbinding.

RT staat voor remedial teaching. Ik richt mij op de aandachtsgebieden: technisch lezen, begrijpend lezen, spelling en rekenen. Denk aan het vlot en correct lezen van teksten en verhalen, het correct spellen van woorden, begrijpen wat er wordt gelezen en goede samenvattingen maken, handig leren rekenen en vooral ook plezier blijven houden in het leren. Dat laatste maakte de slogan los van StudiehART: Leren houden van leren!

Nog een paar praktische zaken moesten worden geregeld. Zo ben ik ingeschreven bij de LBRT (Landelijke Beroepsvereniging Remedial Teachers) en ben ik flink bezig geweest met de website www.studiehart.nl. StudiehART kon officieel de deuren openen op 22 september 2022 @ Diepmeerven 100 te Eindhoven. Inmiddels heb ik al leerlingen mogen helpen. Ik vind het leuk te horen wanneer een leerling zegt: 'oh, zoooo moet het!' of zelfs zegt 'het is eigenlijk best simpel'. Een leerling die toch over kan gaan naar het volgende leerjaar of durft antwoorden te geven op rekenvragen in de klas. Het geeft mij veel voldoening wanneer ik het zelfvertrouwen van de leerling zie groeien! En zo begon dus het werken met mijn hart met behulp van StudiehART!

Goede voornemens voor taal en rekenen?

Graag zet ik mij in om het taal- en rekenniveau van leerlingen te verbeteren. Zo heb ik in voorgaande uitgaves van Het Gijzenrooise Zegje tips gegeven en een schrijfwedstrijd georganiseerd. Nu ben ik benieuwd naar jullie goede voornemens! Stuur voor 20 januari 2023 een mail naar info@studiehart.nl met daarin:

- Je naam
- Je leeftijd
- Je adres
- Twee goede voornemens ten aanzien van taal en rekenen.

De drie leukste voornemens krijgen een eervolle

vermelding in Het Gijzenrooise Zegje en er zijn drie leuke prijzen te vergeven!

Mocht je al eerder aan de goede voornemens willen werken: StudiehART organiseert een inloopochtend op zaterdag 28 januari 2023. Tussen 10:00 en 12:00 uur kun je vrijblijvend informatie en advies inwinnen. Mocht je een specifieke vraag hebben, stuur deze dan vóór 25 januari 2023 naar info@studiehart.nl, zodat ik deze vraag zo goed mogelijk voor je kan beantwoorden tijdens de inloopochtend.

Fijne jaarwisseling!

Denise Snoeijen van StudiehART

Penningmeester gezocht

Per 14 maart 2023 zal Nicole Wenmakers haar functie als penningmeester van onze bewonersvereniging neerleggen. Zij is dan precies tien jaar penningmeester geweest en volgens Nicole wordt het tijd voor een nieuwe kracht.

Als penningmeester ken je enkele drukke periodes: het opstellen van de begroting en van het financieel jaarverslag voor de ALV (meestal in het voorjaar). Verder is het heel belangrijk om een goede subsidieaanvraag te schrijven voor de gemeente (meestal in het najaar) en natuurlijk later de verantwoording daarover afleggen door middel van een verslag. Wie wil dit belangrijke werk van Nicole overnemen? Meer informatie over deze functie kun je krijgen door een gesprek met Nicole zelf. Haar telefoonnummer staat in dit Zegje op pagina 2.

Beste medebewoners van Gijzenrooi

Zoals jullie weten, werkt de gemeente Geldrop-Mierlo samen met gebiedspartners, inwoners en gebruikers van het gebied aan een streefbeeld voor Gijzenrooi. Doel hiervan is om het waardevolle, kleinschalige cultuurlandschap in de toekomst te kunnen behouden en waar mogelijk bestaande kwaliteiten te versterken. Dit voorjaar is hiervoor een zogenaamd gebiedsproces gestart. Hierbij heeft de gemeente met verschillende partijen gesprekken gevoerd over de toekomst van Gijzenrooi en de mogelijkheid van een ecologische (stads) boerderij verkend. De uitkomsten van deze eerste verkennende fase van het gebiedsproces zijn opgenomen in een rapportage. Deze rapportage is te vinden op de website www.geldrop-mierlo.nl/gebiedsproces-gijzenrooi. Ook is er meer informatie over het vervolg.

De Rapportage gebiedsproces Gijzenrooi was op 21 november ook “beeldvormend” voorgelegd aan de (raads)commissie Ruimte van Geldrop-Mierlo. In de eerste maanden van 2023 zullen de resultaten van de verkenning vertaald worden in een (ruimtelijk) streefbeeld voor Gijzenrooi, dat later dat jaar voor vaststelling zal worden voorgelegd aan de gemeenteraad.

Met vriendelijke groet, *José Rögels*

Maak kennis met de zusjes Van Nispen

Zélf woon ik inmiddels 24 jaar in Gijzenrooi. Van die 24 jaar zie ik al heel lang als ik op de fiets zit (en dat is vaak!), twee bijna identieke dames wandelen.

Laatst trof ik een van de twee toevallig in het bungalowbuurtje en sprak haar aan. "Ja, dat klopt, mijn zusje en ik wandelen elke dag", zei ze "en ze woont vlakbij mij in de buurt". Of ik ze eens mocht interviewen; na overleg met haar zusje was het oké. Deze middag is het zover. Om 15 uur bel ik aan en Gerda doet open. In de kamer zie ik Marian, haar tweelingzus én kleindochter Bodil met hondje, die samen een paar dagen bij oma (en opa) komen logeren.

Gerda en Marian wonen 22 resp. 20 jaar met plezier

in Gijzenrooi en al die tijd lopen ze elke dag, vroeger een uur, tegenwoordig een half uur. Niet als het regent: "we gaan niet met een plu lopen". Meestal gaan ze in de ochtend want "dan heb je de meeste energie". Ze wandelen dan via het Kanunnikensven een rondje Schuttersbosch. Vroeger gingen ze vaak richting kapel op Riel en verder.

Ook drinken ze elke dag koffie samen, ze kunnen alles tegen elkaar zeggen en worden nooit boos op elkaar. Wat een fijn geluid in deze toch wat 'agressieve' wereld...

Ze doen dus veel samen; ik vraag hoe hun mannen dat vinden. "O, die weten niet beter"; de mannen hebben hun eigen hobby's en toen ze nog werkten en reisden waren ze blij dat de zusjes elkaar hadden en zich niet snel alleen voelden.

Ze zijn beiden oma van zes resp. drie kleinkinderen, in leeftijd variërend van 25 tot 11 jaar. Daarmee trekken ze ook veel op; binnenkort gaan ze met twee kleindochters met de Thalys naar Parijs. Nu we het over het buitenland hebben: beiden hebben veel van de wereld gezien, ze houden van cruises. Ze waren het meest onder de indruk van een cruise in Zuid-Oost Azië, daarvoor moest je wel eerst naar Singapore vliegen (twaalf uur); dat hoeft niet meer zo nodig, Parijs is ook leuk.

Na twee kopjes thee en een foto bedank ik de tweeling en ga vrolijk naar huis.

Marijke Cornelissen

Het Zegje praat regelmatig met ondernemers die in Gijzenrooi wonen. Dit keer met Daan Rebel, eigenaar van Bloemsierkunst en Dierenspeciaalzaak Corona

Bloemsierkunst en Dierenspeciaalzaak Corona

'Ik had geen twijfel, de naam Corona bleef'

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: de pandemie was goed en wel uitgebroken toen Daan Rebel begin 2020 besloot de naam van zijn zaak zo te houden. 'De mensen kennen ons al zo lang als "Corona" (Spaans voor "kroon"), en per slot van rekening, wie was er eerst?' zegt hij met een lachje. Het leverde hem de nodige aandacht op, in de buurt, in de krant tot zelfs de babbelshow van Jinek aan toe. Nee, hij twijfelde geen moment over het voortzetten van zijn zaak onder de naam Corona, de naam die zijn vader in 1954 bedacht had. Als uiting van vroege marketing kwam het toen in de

mode om fantasienamen voor bloemenzaken te gaan gebruiken. Corona dus.

Inmiddels 68 jaar, werkt hij nog met veel plezier maar merkt wel dat de jaren langzamerhand gaan tellen. 'Ik probeer inmiddels een dag in de week vrij te houden' waar hij achteloos aan toevoegt 'dat een werkweek dan nog steeds wel uit meer dan

60 uur bestaat'. Dat heeft zeker ook te maken met het feit dat drie van de zes medewerkers op dit moment ziek zijn en dan is het dus wel aanpoten. 'Sinds 17 jaar wonen we in Gijzenrooi, niet te ver van de zaak, en dat helpt wel in het enigszins binnen de perken houden van lange werkdagen. Ik ga toch minder snel naar de zaak sinds we hier wonen om bijvoorbeeld 's avonds nog even een klusje te doen'.

Rebel zou onderhand wel willen stoppen maar is nog op zoek naar een goede opvolger voor zijn mooie bedrijf. 'Een echt familiebedrijf dat in 1926 door mijn opa begonnen is' vertelt hij met gepaste trots. 'Mijn opa begon op de markt in de stad, verhuisde vandaar naar de Roostenlaan om ten slotte in 1939 op de huidige plek in de Winkelstraat neer te strijken. Het was toen nog een klein winkeltje, het gezin woonde aan de achterkant, je kunt wel zeggen dat ze klein behuisd waren dus. En waar nu het Tongelreep zwembad ligt kweekte opa in die tijd bloemen die dan in de winkel verkocht werden'.

In 1954 nam zijn vader de zaak over waarna Daan op zijn beurt vanaf 1971 (inmiddels 50 jaar geleden!) het roer overnam. Hij stond in eerste instantie niet te trappelen, had meer interesse in cijfertjes, de financiële richting zeg maar. 'Maar ja, ik hielp al vanaf mijn twaalfde af en toe in de winkel en groeide er zo langzaam in. En nadat ik dan ook nog de Middelbare Tuinbouwschool had doorlopen, was het wel duidelijk dat hier mijn toekomst lag'. Toen er begin jaren 70 een toenemende behoefte ontstond aan diervverzorgingsproducten zijn we die op kleine schaal gaan aanbieden. Dat is gestaag gegroeid tot een aparte tak. Zo zijn we van een naar twee winkels gegaan, en dat is tot nu toe zo gebleven'.

Dat Daan niet de enige Rebel met ondernemersbloed is blijkt o.a. uit het feit dat zijn zus jarenlang de Intertoys speelgoedzaak aan de overkant van de straat heeft gehad. Ik opper dat de bloemenbusiness me een "lastige tak van sport" lijkt. Moeilijk om in te schatten wat

je moet inkopen: niet te veel, niet te weinig, aan uitgebloeide bloemen heb je per slot van rekening niks. 'Dat valt mee', zegt Daan. 'Ervaring doet veel, en die heb ik in al die jaren wel opgedaan. En in de koelcel blijven bloemen prima in conditie. Drie keer per week komt de grossier langs met bloemen en kamerplanten. De drie andere dagen ga ik zelf naar de veiling in Venlo. Zo heb ik ze altijd vers. De uitdaging van deze tijd is om een breed assortiment aan te bieden, klanten willen ruim kunnen kiezen. Dat is belangrijk om ook in de toekomst een gezond bedrijf te blijven voeren. En een andere uitdaging als je het zo wil noemen, zijn de hoge energieprijzen waar wij nu, net als ieder ander, mee te kampen hebben. Daardoor worden ook bloemen en planten duurder. Dat begint hier en daar voor flinke problemen te zorgen. Zo zijn er sommige rozenkwekers die door de hoge gasprijzen al hebben moeten stoppen'.

Als ik tot slot vraag wat hij in zijn vrije tijd doet weet ik het antwoord al: die heeft hij weinig. Maar vooruit, na enig aandringen geeft hij toe dat hij graag in de tuin werkt, of zoals hij het zegt 'daar heb ik geen hekel aan'. Zoals hij ook nog steeds geen hekel heeft aan zijn werk.

Maar ja, die jaren, die gaan wel tellen.

Paul de Meurichy

Algemene Ledenvergadering 2023

BEWONERSVERENIGING GIJZENROOI

DINSDAG 14 maart 2023

Beste buurtbewoners,

Bij deze nodigen we u van harte uit voor de Algemene Ledenvergadering (ALV) op dinsdag 14 maart om 20.30 uur. De vergadering zal plaatsvinden in steunpunt De Jaguar, Jaguarstraat 2.

Ieder bestuurslid heeft statutair een zittingstermijn van twee jaar. De huidige penningmeester Nicole Wenmakers is aftredend en niet herkiesbaar. Eventuele andere kandidaten kunnen zich melden bij het bestuur vóór 1 maart 2023 (statutaire voorwaarden voor kandidaatstelling kunnen worden opgevraagd bij het bestuur).

De agenda van de ALV is als volgt:

1. Opening en mededelingen
2. Goedkeuring notulen ALV 12 april 2022 (zie www.gijzenrooi.nl)
3. Financiële verantwoording 2022, verslag kascommissie en décharge penningmeester en bestuur over 2022
4. Goedkeuren begroting 2023, voorstel verhoging contributie
5. Aftreden en benoemen nieuwe penningmeester
6. Evaluatie activiteiten 2022
7. Brainstorm: hoe betrekken we jonge mensen bij de organisatie?
8. Oproep ideeën voor nieuwe activiteiten
9. Rondvraag en sluiting

Wij zien u graag op dinsdag 14 maart! Om het extra aantrekkelijk te maken zullen enkele betrokken buurtbewoners zorgen voor een paar heerlijke borrelplankjes. En vanzelfsprekend is er ook een drankje.

Bestuur Bewonersvereniging Gijzenrooi

Heerlijke burendag

's Morgens regent het nog flink. Rowenna, Quirine en ik komen om elf uur even bij elkaar, maar we zijn er snel uit: de burendag moet gewoon doorgaan. We hebben de stormbaan besteld en daarvoor geldt: er is geen slecht weer, alleen droog weer, zonnig weer, regenachtig weer of winderig weer. Kan altijd doorgaan. En ook de popcornmachine en de suikerspinmachine staan klaar voor gebruik.

We starten met de opbouw van een paar kleinere tentjes en dan proberen we de grotere partytent op te zetten. Helaas, als alles op de grond uitgestald ligt constateert Gerard dat de koppelstukken niet zijn meegekomen. Die liggen nog bij buurthuis De Jaguar in het schuurtje en daar is vandaag niemand aanwezig. Gelukkig is Wim redder in nood: hij heeft nog een partytent die is achtergelaten door de vorige bewoner van zijn huis. We zijn ermee uit de brand: ook de koffie, thee en limonade kunnen we nu uitschenken terwijl we droog blijven.

Ondanks de sombere voorspellingen klaart het op. En als we om 14.00 uur het startsein kunnen geven rennen de kinderen uitgelaten de stormbaan op. De suikerspinmachine snort dankzij suikerspinspecialist Mark en Berta zorgt voor een overvloed aan heerlijk zoete popcorn. De eerste kleedjes worden uitgelegd voor de vrijmarkt en Wiefse zet aan één stuk door de glittertattoos op

uitgestrekte kinderarmpjes. Ook de papa's, mama's, opa's, oma's en andere buurtgenoten genieten volop. Het is een heerlijke burendag!

Greetje Heijmans

Ben jij er geweest? Op het landje van Marte Mei?

In de vorige twee Zegjes heb ik geschreven over het project Land Ally van Marte Mei. Op een weilandje achter de zorgboerderij heeft zij maandenlang gewerkt aan haar project. Vóór de zomer studeerde zij cum laude af aan de Design Academy en in oktober doet zij mee aan de Dutch Design Week. Haar videopresentatie vindt plaats in de Microtuin, in het oude KPN-gebouw vlak bij het station. Daar is de Graduation Show van alle afgestudeerden. Een beetje somber vind ik het wel: je start in de parkeergarage, daar is het donker, vochtig en ook koud, ondanks het mooie herfstweer.

mensen, planten en dieren ontstaat. Het zou een plaats moeten worden waar inwoners zelf verantwoordelijkheid nemen voor de groene ruimte om hen heen. Met verwondering kijken naar de natuur die ons omringt, die natuur ook intact laten. Verantwoordelijkheid voelen voor de natuur, daar wil Marte ons van doordringen.

Op de laatste dag van de DDW ontmoet ik Marte op haar landje. Haar schoenen liggen bij de ingang, op blote voeten struint ze er rond. Twee bezoekers vlechten samen met haar gekleurde strengen schapenwol tot een nieuw werk. Ze kijken niet op of om, praten zacht met elkaar, lijken bijna te mediteren. Het ziet eruit als het toppunt van 'mindfulness'.

Toch kan blijkbaar niet iedereen het waarderen: weer zijn er werken vernield, is er brand gesticht. Marte heeft het allemaal weer opgeruimd, maar ze gaat wel aangifte doen. Als je het niet eens bent met haar project, waarom ga je dan niet de discussie aan? Waarom anoniem dwarszitten? Gelukkig zijn er ook buurtbewoners die willen meehelpen om van dit project een succes te maken. Per 1 november gaat het veldje in "winterslaap" zoals Marte het noemt, maar na de winter komen er weer workshops en dagen waarop je kunt bijdragen aan de zorg voor dit landje. Via info@land-ally.com kun je je aanmelden voor de nieuwsbrief.

Ben je benieuwd wat Marte Mei van Haaster nog meer doet? Een totaal ander leven? Volg haar dan op haar twee Instagramaccounts: [martemei](#), met meer dan 21.000 volgers (voor haar werk op de catwalk), en [marte_mei_makes](#) (voor haar kunst en ontwerpwerk).

Greetje Heijmans

Als ik Marte spreek is zij opgetogen: ze heeft deze morgen de Social Design Talent Award 2022 van de gemeente Eindhoven gewonnen. De prijs van €10.000 bestaat uit een betaalde opdracht voor de gemeente en een begeleidingstraject door Design Forum. Er is steeds heel veel belangstelling voor haar presentatie: drie grote schermen met fraaie filmbeelden van de activiteiten op het landje, een stapel zachte schapenvachten waarop je rustig kunt zitten om de beelden op je in te laten werken en om te luisteren naar haar uitleg. Inmiddels begrijp ik ook steeds meer van haar bedoeling: een plek creëren waar samenwerking tussen

Ratten of rattenplaag? Of toch egeltjes?

Eind oktober krijg ik een ongerust telefoontje van Joke. Zij woont aan het Biesven en haar tuinman heeft die dag geconstateerd dat er een rattennest in haar tuin zit. Tussen de plantjes zie je opgeworpen aarde vlakbij een holletje van ongeveer vijf centimeter doorsnee. En op het grasveld wijst de tuinman uitwerpselen van de ratten aan. Oei, dat is schrikken. Joke belt onmiddellijk met de gemeente. Daar zijn ze wel bekend met deze overlast, daarom sturen ze na een melding vaak een adviseur van het Kennis- en Adviescentrum Dierplagen. Die geeft dan een bestrijdings- en preventieadvies. Als de rattenplaag te groot is gaat de gemeente over tot bestrijding.

Meer bewoners van het Biesven hebben melding gemaakt van de aanwezigheid van ratten. Maar op dit moment zijn er niet genoeg meldingen voor de gemeente om in te grijpen. Het gaat hier om de bruine rat, die komt voornamelijk voor in

het rioolstelsel en bij water. En het Biesven grenst natuurlijk aan de vijvers tussen Gijzenrooi en Putten. Er zijn ook bewoners die de aanwezigheid van ratten zien als een gegeven waar je mee moet leven. Er zijn per slot van rekening ook veel eekhoortjes en egeltjes. En heel veel vogeltjes.

Bij nader inzien lijken de uitwerpselen die de tuinman aanwees toch niet op rattenkeutels, eerder van een egel. Loos alarm? Nee, Joke heeft afgelopen zomer wel een rat gezien, maar dat is dus al even geleden.

Een paar dagen later ga ik even kijken bij Vincent, hij woont helemaal aan de andere kant van de wijk. Ook hij heeft een paar kleine holletjes in zijn tuin, maar hij twijfelt, misschien een muis? Een egeltje? De holletjes zijn ongeveer twintig centimeter diep. Vincent heeft overigens nooit een rat in zijn tuin gezien, dus hij aarzelt. En bovendien zou hond Rocky, een Australian Shepherd, die enthousiast rondrent, waarschijnlijk geen medebewoner in de tuin tolereren.

Als er echt overlast is van ratten kunnen we dat natuurlijk niet gebruiken. We hebben meer informatie nodig.

Daarom een oproep: hou in de maand december bij of en hoe vaak je een rat ziet in je tuin. Dan weten we in januari of we echt een plaag hebben. En dat hoeft niet alleen in het Biesven te zijn, maar laten we heel Gijzenrooi onder de loep nemen. Melden kan via bestuur@gijzenrooi.nl

Wat kunt u zelf doen om te voorkomen dat er ratten in uw tuin nestelen? Tips van het expertisecentrum:

1. Maak alle openingen in de woning dicht.
Bijvoorbeeld openingen onder dakpannen of in ventilatieroosters.
2. Richt schuurtjes en tuinhuisjes zo in dat ze geen schuil- en nestelgelegenheid bieden.
3. Snoei struiken en begroeiing op schuttingen en tegen muren kort zodat ratten er niet in kunnen schuilen.
4. Verwijder voedsel zoals vruchten, noten en zaden uit de tuin.
5. Haal drinkgelegenheid weg uit de tuin.

Welke maatregelen u ook neemt: neem ze samen met uw medebuurtbewoners. Alleen een gezamenlijke aanpak helpt.

Greetje Heijmans

Member of the editorial board of this magazine Willem van Hoorn writes a monthly blog post for the international community in the Brainport Eindhoven region. The blog is about the Netherlands, the Dutch culture, and about Eindhoven.

We will occasionally reprint one of those posts in our magazine. For our international neighbors they offer an insight into aspects of Dutch culture and society. And for our Dutch friends they may present a nice chance to occasionally 'look into the mirror'.

About some traditional Dutch dishes

If you would ask Dutch people about the first examples that come to mind when talking about 'traditional Dutch dishes', I'd expect that most of them will mention some more solid, 'winter type' of food. And that is understandable. The larger part of what we now call 'traditional Dutch recipes' date back to a period known as 'the little ice age', a period of noticeable lower temperatures in North-western Europe, roughly from the 17th through the 19th century. Not coincidentally, from that period many of the famous Dutch winter view paintings originate, by painters like Hendrik Avercamp and the like.

*Hendrik Avercamp: Winter scene with skaters near a village (around 1612)
From Wikimedia Commons*

In this article you can find a little introduction into traditional Dutch 'stamppotten' and into some traditional soups. I will provide you with several recipes. And moreover I hope to inspire you to find some more yourself.

Before we look at the dishes themselves, though, I'd like to go into a comparison of how people across different cultures actually talk about their food. Because, generally speaking, you can find some differences there. As an introduction: one axis along which you can compare different cultures is the axis from 'task oriented cultures' on one side to 'relation oriented cultures' on the other. Obviously both come with their own strengths and challenges. I kind of guess I won't blow you away in utter amazement when I tell you that the main Dutch culture is a relatively task oriented one.

Over time, people have noticed some interesting differences between task oriented cultures and relation oriented ones regarding how people talk about their food. At the risk of stereotyping a bit: generally in a task oriented culture, when people talk 'food' they talk 'fuel'. The emphasis in the conversation is on the nutritional aspects of the food: will it keep 'the engine running', is it good for your health or not, will you get fat on it or slim? Especially in a work related context, the food hopefully is a bit practical to eat and that eating will not take too much time. The archetypical quick sandwich is a textbook example. Some actually prefer to wolf it down behind their computers, while conveniently still having one hand available to answer some emails.

In relation oriented cultures, on the other hand, when people talk 'food', they talk 'fun'. The emphasis here is on

socializing, on enjoying and on the social bonding that comes with eating together. And that also applies in the work context. You take your time for a proper work lunch, because, other than being nice and relaxing, it is good for team-building and for generating new ideas. A close to three hour lunch, accompanied by a bit too much beer or wine to still allow for a productive afternoon in the lab or in the office, is a textbook example from this side of the spectrum.

Traditional food = local ingredients

Today I will not be surprised if I simultaneously find on my breakfast table kiwi fruit flown-in from New Zealand, accompanied by papaya's from Brazil, some fresh Alaskan salmon and a nice Greek feta cheese. However: that is a very recent accomplishment ('Ouch', says the Climate Crisis, by the way).

But, no matter where you're from: when you talk about 'traditional food', you are bound to have food made of products that grow or are bred locally. Say: no more than one day travel by foot or a horse drawn cart to the local farmer's market. Added with some ingredients that could be preserved by drying or fermenting them. And the traditional Dutch dishes are no exception.

As an example: you will find quite some traditional Dutch recipes that include potatoes and/or onions. Of old they grow great here. But not with garlic, just to mention something, as the latter traditionally wouldn't grow that good here. It might be a nice little exercise to look at the traditional recipes from the place that you are from. You'll probably discover that they're made-up of ingredients that thrive in the area close by. And, interestingly: you currently see a renewed interest in 'buying local food', indeed partly inspired by the climate crisis. See for instance the (Dutch) website destreekboer.nl ('the local farmer dot nl').

And this finally brings me to the Dutch stampotten and traditional soups. By now you'll understand: they're all made-up of traditionally local ingredients and designed to keep you well fed through the day.

As you can find in Wikipedia: "Stampot (English: 'mash pot') is a traditional Dutch or Flemish dish made from a combination of potatoes mashed with one or several vegetables. These vegetable pairings traditionally include sauerkraut, endive, kale [known in Dutch as 'farmer's cabbage'], spinach, or carrots and onions. The combination of the latter two is known as 'hutspot' in the Netherlands and as 'wortelstoemp' in Flanders. Stampot is usually served with sausage (in the Netherlands often smoked, in Belgium more often fried), julienned bacon, or stewed meat". Recently you can increasingly find vegetarian variants of these dishes.

When you start looking into recipes, you'll find hundreds of slightly different recipes for the same dish. Those variants are often handed down from one generation to the next: "My grandmother would use such and such ingredients"; 'Oh did she? Mine would put this or that in'. And that makes this area only more interesting.

We have published a little document with links to recipes of different traditional Dutch stampot dishes and soups at our website. Go to www.gijzenrooi.nl/recipes to find them all. You'll find recipes of the aforementioned '**hutspot**', of '**stampot boerenkool met rookworst**' (kale, potatoes and smoked sausage), of **stampot zuurkool** (sauerkraut) and **stampot andijvie** (endive).

There are also some very traditional soups that still regularly make it to many Dutch dinner tables, especially in this time of the year. Once again you have, as the Dutch call it, an 'eenpansgerecht' (a 'one pan dish'), but now in the form of (rather solid) soups. The most well-known examples, also mentioned in the online document, are '**erwtensoep**' (a soup made of split, dried peas) and '**bruine bonensoep**' (brown beans' soup). I'll stop providing more examples now, as I might otherwise spoil the fun of doing your own bit of research.

I am aware: these are no longer the times of painters like Hendrik Avercamp, and his winter sceneries. And with the current prices of energy, maybe so much the better. But in the context of this article the best situation would be if we'd get a bit of 'real' winter, in the coming weeks. The combination of snow, frozen canals and one or more of the dishes mentioned above: it won't get any more traditionally Dutch than that.

Enjoy your reconnaissance of the traditional Dutch cuisine!

Prikangst

Eind oktober was het weer zover: op naar de priklocatie voor de volgende coronaprik. Ik heb nog nooit zoveel prikken gehad als de laatste twee jaar. Vier! En dit werd nummer vijf. Dat zijn er eigenlijk vijf te veel. Want ik heb enige prikangst. Niet heel erg, maar genoeg om me er elke keer weer druk over te maken. En tussen die prikken door werd je er op tv ook nog eens aan herinnerd. Groot in beeld op het journaal, lekker flink ingezoomd, toch zeker een keer of vijf. En dat elke dag. Alsof we niet wisten wat dat was, of hoe dat gaat, zo'n coronaprik. Ik keek niet. "Laat maar weten als het voorbij is" zei ik dan tegen M. Bah! Ik heb bewondering voor mensen die dit regelmatig, soms zelfs elke dag moeten ondergaan. Helemaal als ze het ook nog zelf doen. En dan vaak met een achteloosheid alsof ze een slokje koffie nemen. Petje af hoor!

Het zal wel met heel vroeger te maken hebben, een vage herinnering. Een grote spuit met een dikke naald, zoiets.

Afijn, ik zal er niet over doorzeuren maar wil nog even vertellen hoe dat ging afgelopen keer.

Met zware benen fietste ik naar de Anton Coolenlaan, de plek des onheils. Na de nodige administratie en het slalommen door de prikhal gingen de jas en de trui uit, de mouw omhoog. Ik voelde een paar zweetdruppeltjes over mijn rug lopen toen ik eindelijk op de prikstoel belandde. Ik meldde de vriendelijke jongedame die haar beulswerk zou gaan uitvoeren dat ik het "nogal eng" vond. 'Ach mijnheer, u bent niet de enige, schaam u er maar niet voor hoor', probeerde ze. Ja, ze was heel aardig, dat wel. Vervolgens vroeg ze of ik liever had dat ze me zou zeggen als de prik eraan kwam, of dat ze niks zou zeggen. 'Nou zeg maar niks' piepte ik nog toen ze breed lachend zei dat het al voorbij was. Dat was slim, daar had ze me mooi in het ootje genomen, en mijn prikangst ook. Ik keek haar met grote ogen aan. Ik had er niets van gevoeld, vroeg haar of ze eigenlijk wel geprikt had. Ze schoot in de lach. 'Geloof me maar hij zit erin hoor', zei ze vrolijk. Wow, ik was diep onder de indruk.

Na de verplichte tien minuten liep ik de hal uit. Licht als een veertje.

Tauros

Oproep

Inzameling om Kerstspulletjes die niet meer gebruikt worden een 2e kans te geven. Wat wordt gedoneerd wordt schoongemaakt/gerepareerd en/of gaat direct de winkel in. Voor een leuke prijs kunnen de minima (en anderen) een leuke aangeklede Kerst hebben en kunnen wij doneren aan een goed doel: Alpe d'Huzes (KWF), KIKA, de Wens Ambulance, Stichting de Eik... Ofwel: alles wat te maken heeft met de (voor)zorg om kanker. Dus: heeft U nog Kerstspulletjes over? We komen ze graag ophalen.

Neem even contact op met Walther Hoeijmans of Jaap Nieuwdorp. Dit kan via gebruiktekerstspullen@lekkerbelangrijk.info ; graag adres en telefoonnummer doorgeven, dan maken wij de afspraak om ze op te halen . Alvast bedankt!!

Verhoging contributie in 2023

Op de algemene ledenvergadering van 14 maart 2023 zal gesproken worden over een verhoging van de jaarlijkse contributie. Nu is die contributie al vele jaren € 3,50 per jaar per gezin. Daarmee kan maar een gedeelte van onze uitgaven worden afgedekt. Natuurlijk krijgen wij ook subsidie, maar de gemeente heeft al een paar keer laten weten dat onze eigen bijdrage te laag is in verhouding tot de gemeentelijke subsidie. Het voorstel aan de leden tijdens de ALV zal dan ook zijn om per 2023 de contributie te verhogen naar € 5,00 per gezin. Per 1 januari 2024 voeren we dan nog een kleine verhoging door: naar € 6,00. Bewoners die vóór 14 maart hun contributie voor 2023 overmaken betalen nog € 3,50.

Dit alles natuurlijk onder voorbehoud van de goedkeuring van de ALV op 14 maart 2023. Dus kom allemaal naar deze vergadering als je erover mee wilt praten.

Halloween of 'glow in the dark'?

Steeds vaker komen er vragen van ouders of we in de wijk ook iets doen aan Halloween. Traditioneel valt Halloween op 31 oktober, eigenlijk de avond vóór Allerheiligen. Vooral in de Verenigde Staten en in het Verenigd Koninkrijk wordt Halloween uitbundig gevierd. Het bekendste symbool is de uitgeholde pompoen die op een gezicht lijkt. In eerste instantie is Halloween een kinderfeest: kinderen gaan 's avonds verkleed langs de deuren en proberen de bewoner een beetje schrik aan te jagen. 'Trick or treat?' Om het af te kopen kan de bewoner dan een snoepje aanbieden. De laatste jaren doen ook steeds meer volwassenen mee; de verkleedpartijen en het griezelaspect worden steeds belangrijker.

Natuurlijk zouden we er in de wijk meer aandacht aan kunnen schenken. Maar dan hebben we wel hulp nodig van mensen die mee willen denken en organiseren. Dit jaar hebben we die hulp nog niet, daarom een kleinschalige activiteit. Rowenna heeft een leuke actie bedacht. Zaterdag 29 oktober mogen kinderen stoepkrijt komen ophalen. 'Glow in the dark' staat er op de verpakking, laten we hopen dat dat waar is. En dan mooie tekeningen maken op

de pleintjes en trottoirs in onze wijk. Er is best veel animo voor. Zo'n veertig kinderen zijn aangemeld en doen mee. Op zondagavond kunnen dan ouders met hun kinderen door de wijk wandelen en de tekeningen bewonderen.

Wie weet kunnen we volgend jaar hier een vervolg aan geven. Met meer versieringen in de voortuinen, meer uitgeholde pompoenen, meer enge skeletten in de takken van bomen. Zodat kinderen weten bij welke bewoners ze mogen aanbellen voor een 'trick or treat'.

We horen graag wie mee wil helpen. Stuur een berichtje aan bestuur@gijzenrooi.nl

Even voorstellen, de nieuwe boswachter Nick Jeurissen

Op 30 juni ging Mari de Bijl officieel met pensioen. Als boswachter van Brabants Landschap was hij altijd gekleed in natuurlijk groen of bruin en op zijn hoofd droeg hij stevast een stoere hoed. Zo was hij 42 jaar een opvallende verschijning in onze regio. Zijn opvolger is Nick Jeurissen. Minder opvallend, maar zeker even gedreven.

Nick verwacht dat volgend jaar begonnen zal worden met het aanleggen van een nieuw hoofdstamriool ter vervanging van de buizen die nu nog dwars door bos en hei boven de grond liggen. Dat zal niet onopgemerkt blijven, want ook dwars door de akker waar wij op dat moment langs lopen zal een nieuw hoofdstamriool komen in de richting van stal De Groof. “Maar”, zegt Nick, “dat is maar tijdelijk. Na verloop van tijd zie je daar niks meer van”. En meteen daarna: “Kijk daar gaat een sperwer. Dat is eigenlijk toch maar een klein vogeltje”.

En al pratend over zijn dagelijkse werkzaamheden komen we vanzelf op het werk aan het Kanunnikensven en het Rietven. “Het Kanunnikensven is heel bijzonder vanwege het drijvende hoogveen met de kenmerkende veenmossen die zichzelf in stand houden. Actief hoogveen is heel zeldzaam in ons land. Daar moeten we zuinig op zijn. Daarom is in samenwerking met de Bosgroep Zuid-Nederland de wildgroei aan bomen en struiken verwijderd. Een deel daarvan heeft een nieuwe bestemming gekregen als natuurlijke afrastering van het ven.” „Dit is een populair wandelgebied”, zegt Jeurissen. „Veel mensen komen er met hun hond en er is ook een losloopterrein. Honden zwemmen graag in het ven, dat snappen we. Maar ze maken de oevers kapot, daarom willen we een deel minder toegankelijk maken.”

Omdat er door de droogte van het afgelopen halfjaar nog maar weinig water in het ven staat, is ook een aantal bomen in de omgeving verwijderd. “Vooral de naaldbomen zuigen veel water op. Verdroging leidt tot sterven van de veenmossen en oxideren van het veen. Dat is nadelig voor kenmerkende planten in het veen, zoals de kleine veenbes, de ronde zonnedauw, de wateraardbei en het waterdrieblad. Daarvoor is een stabiele waterstand erg belangrijk” Na het Kanunnikensven is ook het Rietven aangepakt.

We ontmoeten elkaar achter stal De Groof en lopen een rondje door het natuurgebied vlakbij onze wijk. Nick vertelt dat hij is begonnen als hovenier. Maar al snel kwam hij erachter dat de natuur hem meer trok. Sinds 2016 werkt hij bij Brabants Landschap. In het begin werkte hij twee dagen per week in onze regio, twee dagen in Oirschot en één dag ging hij naar Hogeschool Van Hall Larenstein, waar hij Toegepaste ecologie studeerde, eerst op mbo-niveau, daarna op hbo-niveau, een onderdeel van de opleiding Bos- en Natuurbeheer.

Het gebied waar hij werkt omvat zo’n kleine 3000 ha. Nick vertelt desgevraagd dat hij alle grote problemen van deze tijd hier tegenkomt, de stikstof op de hei, de klimaatverandering, het lage grondwaterpeil, o.a. door het onttrekken van grondwater voor de drinkwatervoorziening in het naastgelegen gebied en de onderbewatering in Gijzenrooi omdat de huizen daar eigenlijk te laag liggen.

Inmiddels zijn we aangekomen bij het bospad richting stal De Groof, dat enkele jaren afgesloten is geweest om vogels de kans te geven daar te broeden. “Daar was toch wel veel verzet tegen,” zegt Nick Jeurissen, “ook van de mensen van de zorgboerderij. Daarom hebben wij er maar vanaf gezien om dit pad opnieuw af te sluiten.” Er ligt hier veel dood hout. Vroeger werd dat netjes opgeruimd, tegenwoordig niet meer. Nick legt uit: “Vroeger werden bossen geplant voor het hout. Tegenwoordig staat de natuur op nummer 1. Dood hout leeft. Het is goed voor de insecten en paddenstoelen.” Ondertussen kijkt hij naar een boom waar iemand de takken van een klimop heeft doorgesneden. “Dat is helemaal niet nodig,” zegt Nick, “een klimop is geen parasiet. Daar heeft de boom niks van te lijden”.

We lopen het bospad uit. “Kijk”, zegt Nick, “omdat dit zo’n populair wandelpad is, heeft Brabants Landschap in samenwerking met vrijwilligers hier een heg geplant. Wij werken heel veel met vrijwilligers. De aanleg van het “snoepbos voor vogels” een eindje terug richting Gijzenrooi is daar ook een voorbeeld van.” En passant wijst Nick nog een dame terecht, dat zij in dit gebied haar hond dient aan te lijnen.

Terug op ons vertrekpunt legt Nick nog uit dat hij weliswaar een groot werkgebied heeft maar dat hij er niet alleen voor staat. Er zijn meer boswachters of natuurbeheerders zoals de functie eigenlijk heet, en terreinmedewerkers. Ook zijn er veel vrijwilligers.

Het is een van de taken van de boswachter om alle werkprocessen van terreinmedewerkers, ingehuurd bedrijven en vrijwilligers aan te sturen. Hij is dan ook niet de hele dag buiten. Dat is ongeveer 50% van zijn tijd, de andere helft zit hij achter de computer of telefoon.

Dit interview heeft plaats daags na de actiedag in het kader van een groot drugsonderzoek in o.a. het woonwagenveld aan de Heezerweg. Dat herinnert mij eraan dat dat kamp op termijn gaat verdwijnen. Wat gaat Brabants Landschap daar doen? Nick Jeurissen legt uit dat dat terrein niet van Brabants Landschap is. Dus kan hij ook niet zeggen wat er precies gaat gebeuren. Hij gaat er wel vanuit dat dit terrein en een deel van het terrein dat tussen het woonwagenveld en Gijzenrooi in ligt op termijn bij Brabants Landschap zullen komen.

Jos van Dijk

Gijzenrooi weer in het licht

Na een onderbreking van twee jaar is het op 9 december weer zover. Om 19.30 uur worden na een korte verwelcoming door de voorzitter van de Bewonersvereniging de lichtjes ontstoken in de boom aan het begin van het Diepmeerven. Ons eigen wijkkoor 'De Boomklevers' zal weer zorgen voor een sfeervolle muzikale omlijsting om u alvast in kerststemming te brengen en na afloop is er als vanouds glühwein en warme chocolademelk.

Het lijkt allemaal zo vanzelfsprekend, maar dat is het niet. Ook dit jaar hebben zich weer dertig wijkbewoners aangemeld om bij De Boomklevers te komen zingen. Op vier repetitieavonden wordt een aantal liederen ingestudeerd die straks bij de boom ten gehore worden gebracht. De repetities zijn dit jaar voor het eerst in Seniorensteunpunt De Jaguar in de Jaguarstraat. Maar wat nog wel hetzelfde is gebleven zijn de bezielende leiding van dirigente Elly Admiraal en de inspirerende en motiverende begeleiding van Erik van Dijk. Zingen in een koor is altijd al erg leuk en hartstikke gezond, maar om dat dan ook nog te doen in je eigen wijk met mensen uit je eigen omgeving is heel bijzonder. Waar vind je dat tegenwoordig nog? Voor dit jaar kunt u zich niet meer aanmelden, maar denk er eens over om

volgend jaar mee te doen. Het is heel goed voor de saamhorigheid.

Het programma is dit jaar ook weer heel gevarieerd met nummers van Coldplay, Slade, Ben E. King, Bryan Adams en Roger Glover, aangevuld met enkele bekende Nederlandstalige en Engelse kerstliederen.

Tevoren komen vrijwilligers in actie om een tent op te bouwen voor het koor en de geluidsinstallatie. En die moet na afloop uiteraard ook weer afgebroken worden. Traditiegetrouw wordt het samenzijn bij de boom afgesloten met glühwein en warme chocolademelk. Een mooie gelegenheid om elkaar te ontmoeten en gezellig bij te praten. Al met al een mooie opmaat naar Kerstmis, die u niet mag missen. Ondanks de energiecrisis blijven de lichtjes gewoon branden als voorheen. Het is ledverlichting, die bijna niets kost. De lampjes blijven 's avonds tot middernacht branden en 's morgens ook nog eens gedurende een paar uurtjes. Dit wordt geregeld via een timer die in de lantaarnpaal is ingebouwd.

Jos van Dijk

Zo maar even

*Gisteren stak
uit natte grond
een schrale spriet omhoog
naast eikels, blad en ander zooi
vandaag de rode boog
gecomponeerd
een waas met witte stippen
kindersprookjes mooi
morgen valt ze
aan een natte storm ten prooi
overmorgen is ze weg
na een nachtje vorst en dooi
het korte leven in de berm
van een paddenstoel in Gijzenrooi*

Kees van Vessem

Literally a cold shower

I only have to go back in time one generation for this, dear neighborhood folks. Some of you, who may be a bit younger than me: two generations at most. And by that I mean: to hear 'stories of the past', which in the foreseeable future may again be 'stories of the present'. Eehhh..... perhaps this opening is a bit cryptic. Allow me to clarify myself.

Still in my childhood, my parents had to be a bit careful with their spending, to make sure they didn't have too much month left at the end of their money. Or rather 'week,' since a weekly wage was still the norm back then. And we were relatively well off at home at the time, since my parents both worked, which was certainly still the exception rather than the rule back then.

It was not until the late 1960s that an unprecedented growth in prosperity gradually set in. By now we have come to consider it quite normal. But historically speaking, it never was. This explosion in prosperity was driven, among other things, by cheap oil from the Middle East. Converted from then Dutch guilders to euros, a liter of gasoline cost €0.25 in 1970. Add to that the discovery of large reserves of natural gas, first in the province of Groningen, later also under the bottom of the North Sea, and the party was complete. There was no end to it, and we had a good time!

Until now, that is. For some time there had already been this growing and increasingly uncomfortable realization that 'things can't go on like this' if we want to leave our children and their contemporaries a somewhat livable world. But now, in the wake of the war in the Ukraine, it really is a hard hitting 'Pets!!!' all at once. Those whose energy contracts are expiring saw their monthly bills sometimes quadruple. High costs in all kinds of production chains are pushing up retail prices at an unprecedented rate. The Dutch government may soon provide a solid buffer, with energy surcharges and price caps, but many compatriots, with their spending list in hand, will still be scratching their heads with some regularity.

I try to do my part. And I readily admit meekly: for me, for the time being, this is more of a sporting challenge than a financial one; my energy contract is still fixed until after next summer. But even so, I do want to see what 'can be done' without it becoming really uncomfortable. Just to name a few things: since this summer I have been showering

cold. Of course, that was quite nice on days when it was over 35 degrees. But to this day I still keep it up even in the fall. It's true what they say: you get used to it. And not only that: I am having fun with it by now! I can assure you: if you start the day this way, you are immediately intensely awake. And you're nice and warm afterwards too! I also keep the heating off or turn it down. 'Thick Sweater Day', but then daily. And there too: as long as I don't overdo it, I'm fine. By 'not overdoing it' I mean that I don't have the ambition to become a second 'Iceman' Wim Hof.

As I said: I do this mainly to challenge myself a bit, to 'stretch', as it is called. And to do my bit, in this crazy time and for the climate, however small that bit may be. On another level: here and there on the Internet you'll also find some health claims, when it comes to occasional exposure to cold. But, of course, you are perfectly free to take those claims with a little ore-tanker of salt.

No matter what: also with the thermostat perhaps one or a few degrees lower, I already wish you and yours very warm holidays! And I look forward to seeing you again next year.

Gijesz

For the record, a small disclaimer, dear neighbors: don't do 'crazy things' with cold just because I happen to call out here that I have a daily cold shower. As the Dutch say: 'when in doubt, don't overtake the car in front of you'. Or at least: check with your health professional.

Letterlijk een koude douche

Ik hoef er slechts één generatie voor terug te gaan in de tijd, beste wijkgenoten. Sommigen van u die misschien wat jonger zijn dan ik, hooguit twee. En dan bedoel ik: om verhalen 'van vroeger' te horen, die binnen afzienbare tijd mogelijk weer verhalen 'van nu' zullen zijn. Eehhh..... wellicht is deze opening wat cryptisch. Sta me toe dat ik mijzelf verduidelijk.

Nog in mijn kindertijd moesten mijn ouders een beetje opletten met hun uitgaven om te zorgen dat ze aan het eind van hun geld niet teveel maand overhielden. Of eigenlijk 'week', aangezien een weekloon toen nog de norm was. En we waren thuis indertijd al relatief goed af want mijn ouders werkten beiden, wat toen bepaald nog de uitzondering was en niet de regel. Pas eind jaren '60 zette gaandeweg een ongeken-

welvaartsgroei in. Die zijn we inmiddels heel gewoon gaan vinden. Maar die is dat historisch gezien nooit geweest. Die welvaartsexplosie werd onder meer aangejaagd door goedkope olie uit het Midden-Oosten. Omgerekend van guldens naar euro's kostte een liter benzine in 1970 € 0,25. Voeg daarbij de ontdekking van grote voorraden aardgas, eerst in Slochteren, later ook onder de bodem van de Noordzee, en het feestje was compleet. Het kon niet op en we hebben het er dan ook goed van genomen!

Tot nu toe dan. Al enige tijd was daar het groeiende

en steeds ongemakkelijker besef dat 'het eigenlijk zo niet verder kan', willen we onze kinderen en hun generatiegenoten nog een enigszins leefbare wereld nalaten. Maar nu, in het kielzog van de oorlog in Oekraïne, is het echt in één keer hardhandig 'Pets!!'. Zij wiens energiecontract verloopt zagen hun maandbedragen soms verviervoudigen. De hoge kosten in allerlei productieketens stuwen de prijzen in de winkel in een niet eerder gezien tempo op. De overheid zorgt straks weliswaar voor een solide buffer met energietoeslag en prijsplafond, maar veel landgenoten zullen zich met hun uitgavenlijstje in de hand toch met enige regelmaat op de bol krabben.

Ik probeer mijn steentje bij te dragen. En ik geef direct ootmoedig toe: voor mij is dat vooralsnog eerder een sportieve uitdaging dan een financiële, mijn energiecontract staat nog tot na komende zomer vast. Maar evengoed wil ik wel eens kijken wat er 'kan' zonder dat het echt ongemakkelijk wordt. Ik noem maar wat: sinds deze zomer douche ik koud. Dat was natuurlijk best lekker op de dagen dat het ruim 35 graden was. Maar tot op heden houd ik het ook in de herfst nog steeds vol. Het klopt wat ze zeggen: je went eraan. En niet alleen dat: ik heb er inmiddels lol in! Ik kan u verzekeren: als je op die manier de dag begint dan ben je meteen intens wakker. En je hebt het daarna nog lekker warm ook! Daarnaast houd ik de verwarming uit of zet hem laag. Dikke truiendag, maar dan dagelijks. En ook hier geldt: zo lang ik niet overdrijf gaat het prima. Met 'niet overdrijven' bedoel dat ik niet de ambitie heb om een tweede 'Iceman' Wim Hof te worden.

Zoals gezegd: ik doe dit vooral om mezelf een beetje uit te dagen, te 'stretchen', zoals dat heet. En om mijn steentje bij te dragen, in deze gekke tijd en voor het klimaat, hoe klein dat steentje wellicht ook is. Op een ander niveau: hier en daar vind je op het internet ook enige gezondheidsclaims als het gaat om af en toe blootstelling aan koude. Maar u bent natuurlijk volkomen vrij om die claims met een ertstankertje zout te nemen.

Hoe het ook zij: ook met de thermostaat wellicht één of enkele graden lager wens ik u en de uwen alvast heel warme feestdagen toe. En graag weer tot volgend jaar.

Gijsz

Voor de goede orde een kleine vrijwaring wijkgenoten: doe geen 'gekke dingen' met kou omdat ik hier nou toevallig roep dat ik koud douche. Bij twijfel niet inhalen, of op z'n minst even afstemmen met je gezondheidkundige.

Verrassende natuur om de hoek

Vanuit het Bonifaciuspark lopen we op verzoek van onze kleindochter via 'het bos' terug naar huis. Vanuit mijn ooghoek trekt 'iets' mijn aandacht. Het bevindt zich buiten het pad maar valt op door de feloranje kleur.

Nieuwsgierig gaan we op onderzoek uit. Het blijkt een prachtige zwam te zijn. Zoiets hebben we niet eerder gezien. Navraag bij de alwetende Mr. Google leert ons dat het een zwavelzwam is. Ook wel Chicken of the Woods genoemd omdat hij niet alleen mooi is maar blijkbaar ook lekker. Hoewel ook dat ons nieuwsgierig maakt hebben we hem toch maar laten staan zodat de hele buurt er, om de hoek, van kan genieten.

Irma van Rooij

Noot van de redactie:

Het zou leuk zijn als er meer paddenstoelen in ons Zegje verschijnen; dus als u een mooie 'spot', maak een foto en stuur hem graag met commentaar naar communicatie@gijzenrooi.nl

.....

• **Vriendelijk verzoeken wij u de contributie van € 3,50 over te maken op reknr. NL11INGB0000073833 t.n.v. Bewonersvereniging Gijzenrooi onder vermelding van uw adres en het contributiejaar.**

• **U kunt via de website van uw bank ook een periodieke betaling instellen.**

.....